

Pár vyhaslých náušnic

Karel Gott

Šaty jsou přítěží řeklas tiše,
jako když padá list.
Světlo mi svírá dech,
doteky prstů můžem číst.
Lampu jsem zhasnul
a tma vešla po špičkách.
S přísliby žáru na víčkách.

Jenom pár vyhaslých náušnic
ztracených jako světlo létavic.
V dlani mám jenom pár náušnic
a ty se někde touláš,
ty se někde touláš.

Kolik je návratů a cest,
co nazpaměť znám.
Hotelů, kde jsem spal
už dávno nepočítám.
Řekla jsi počkej nechci
na sobě mít nic.
O stolek cink pár náušnic.

Jenom pár vyhaslých....
.....se někde touláš.

Tvůj telefon růží na rty
úsvit rozmazal a já se
tomu tenkrát smál.

Jenom pár vyhaslých....
.....se někde touláš.

Jenom pár vyhaslých náušnic
ztracených jako světlo létavic.
Jenom pár vyhaslých náušnic
ztracených jako světlo létavic.